Devoti animi mnemosinon magno et amplissimo ... dn. Petro Bång s.s. theolog...

Gråå, Johannes Johannis

1 Ic Fol.

National Library of Sweden

DEVOTI ANIMI
MNEMOSINON

MAGNO ET AMPLISSIMO VIRO

DN. PETRO BÅNG

S. S. Theologiæ Doctori longè meritiſſim
hac Superintendenti Eccleſiarum Narvenſium Graviſſi
cænati & Patrono meo Gratioſiſſimo. Dum ad ſummun
...pale munus Holmiæ conſecraretur Die 2 Octobris,
â Chriſto nato ſupra Milleſimum Sexcenteſimum
Octuageſimo primo.

1681

REVERENDISSIME DOMINE EPISCOPE
Mecænas & Patrone Gratioſiſſime!

SI quæ unquam propè immoderata ac luxurians animum meum voluptas titillavit, adeò ut gaudendum mihi vel exultandum eſſe jure quocunque & meritò videretur: Hodierno certè tempore, tanto & tam immenſo gaudio diſcrutior, tanta lætitia, tot tantisq; jubilantis animi conturbor moti-
[illegible] Ampliſſimum Virum omni genere laudis ac reverentiæ floren-
Patronum Mecænatem Benefactorem indeprædicabilem; tantis
[illegible]puli, tantis bonorum omnium votis ac conſenſibus ad ſummum
[illegible]nunus, ad Epiſcopatus nimirum faſtigium in Diœceſi VIBUR-
[illegible]egio Diplomate confirmatum evectumq; audiam. Cum enim
[illegible]ura nobiſcum comparatum, ut in omnibus proſperis & ad vo-
[illegible]noſtram fluentibus omnes magnopere gaudeamus, tum in iis
[illegible]cipuè, quas ad Religionem & Divinarum rerum cultum pertinere
eſt, non tantum ſapientiſſimus quisq; ſed omnis et[illegible]m homin[illegible]
[illegible]do, majorem in modum lætari conſvevit. Quare non ſine juſtiſſi-
cum Excellentiſſimi Virtute Viri rerum Sacrarum Theſauris[illegible]
[illegible] ad Cœleſtes Animarum OEconomias ablegantur; confeſtim
[illegible]nium imenſo lætitiæ ubere ſolent lactari; putant enim ac ſenti-
[illegible]i talium hominum ſapientia ac dexteritate placata & tranquilla
[illegible]nia ut in terris & hac mortalitate, quoad fieri poſſit, beatiſſima il-
[illegible]eſtium vita, ſi non duci, imitari tamen & repræſentari quodammo-
videatur. Quæ cum ita ſeſe habeant; non Tibi mirum Reverendiſſime Domine videri debet ſi hac exoptata multis nominibus occaſione, quam habent univerſi & ſinguli, de nova hac Epiſcopatus tui creatione gratulandi ſibi, inter tot tuorum Clientulorum voces tot Diſcipulorum veterum, famæ nominisq; tui æſtimatorum devota auguria, acclamationes, & mea quoq; omnia tenuiſſima ſvada ſeſe hac vice affectu tamen prodat benigniore. Quamquam enim mihi non dubitandum ſit, adeò quidem excelſam & præclaram apud omnes hanc tuæ felicitatis fore celebritatem, ut nihil ipſi quicquam â mea tenuitate vel addi vel augeri poſſit: attamen patere, ut hoc officij & obſervantiæ genus in te non negligam! patere ut in hac tam hilari tuorum æſtimatorum multitudine quæ te undiq; votis ac felicibus ominibus proſeqvuntur, ego quoq; de te Patrono Mecænate Epiſcopo deniq; & Antiſte creato congaudeam. Gaudeam autem; quibus lætantis animi vocibus? quibus exultantibus verborum floſculis & Amaranthis? Juvaret hic communi gratulantium more, per egregia facta, per virtutes, ac

merita tua tanquam per lætiſſimos lucos & amæniſſima ad hanc tranſire vi
ta; ad hanc poſtea celebritatem & publicam lætitiam confectis quaſi dev
nire ſpatijs. Verum quid? cum ingenioli mei vires planè debiles fuerin
neq; tanta me eloquentia & tam Divino & incredibili genere dicendi eſ
exiſtimem qui haſce tuas virtutes laudesq; ne dicam exornare & augere
ſed nec perſenſere ſaltem numerando valeam: Dabis igitur veniam Am
pliſſime Mecænas? ut pro multis quæ non valeam pauca quæ potero dicam
pro multis quæ ad tuæ laudis tuæq; virtutis præconia ſpectant; hoc tan
tum unicum quòd præcipuum eſt non reticeam: Nimirum te tanto hono
re tamq; præſtanti munere quod in te collatum Dei hominumq; conſenſ
eſſe digniſſimum. Si enim reſpiciamus quæ eo ineſſe viro debent qui tan
præclaro munere ſit optimè functurus; quiq; Chriſtianam fidem ac religio-
nem tanquam optimus Patronus acerrime defenſurus; eorum in te ſum
mam ineſſe quis eſt qui non luce prorſus videt cernitq; aſtrea clarius? ne
mo vero eorum eſt, qui bene ſentiunt, quin exiſtimet in ſummo ac
fecto Sacrorum Antiſtite tres haſce res ineſſe oportere, cum *Rerum*
narum Scientiâ; *Virtutem* & *Authoritatem*; Si hæc tria in quopiam ali
certè adeo implicate & quaſi ſororio adſtricta vinculo cohærent.
enim te *Rerum Divinarum Scientior* & inſtructior? qui primis ſta
annis Academicis, Sacris ac Divinis rebus intentus ſtudui
certe *Virtute* ſtudio & diligentia effeciſti Tua, ut non ſol
rona Doctorali ſis decoratus; ſed poſtmodum quod
do Academicis Juventutem docuiſti: ea verò
dine, qua clarum eſſet cernere; te ad abun
rum cognitione eſſe inſtructiſſimum. Qua
tè ſumma & gravi; quomodo verò ut docui
Benevolus? Prudens? & quid multis? ita ce
juxta mirifice conjunxiſti, adeo clarus & perſp
quam niſi quod eximium & nobile Divinoq; felic
& fulgidiſſimis virtutum gemmulis ac Smaragdis exornat
Hinc ſine dubio fit ut aſſurgente ſic in altum, virtutum tuarum n
dine ac gloria; ad Dei & Regis CAROLI nutum primo mitteris
animarum curas in Eccleſias Narvenſes. In his autem qua laboras
ſolertia? qua fide? & induſtria? Nihil titubantèr, nihil temerè,
ordinatè hic â te factum: Sed in omnibus tuis dictis & factis, ſum
ſtantia veritas & circumſpectio. Non authoritas non religio nec
tas unquam in te requiſita fuit. Nullum enim officium præter m
ab eo Conſultore & Animarum cuſtode ſervari debent qui com
ſemper utilitatem privatis commodis anteponat, & qui majori Ec
caritate, quam propriam vitam, quam proprios lares proſequatu

Quamobrem latere non potuit, hæc egregia tua virtus, ſed
magisq; ipſius S.æ R.æ M.ti innotuit, quo factum, ut fide iſthac q
te tuaq; ſapientia ac dexteritate antea conceperat S.a R.a M.as te
terum ad ſummum Epiſcopale munus in illa Civitate quæ non p
inter Fenningiæ terminos cenſetur evexit. Quæ ſane Dignitas
non petenti nec affectanti; ita tanto majori cum honore gloria
rate evenit.

Ic enim DEum ipſum voluiſſe & ſperamus & credimus, ut te Antiſtite
post hac Diœceſis VIBURGENSIS non eſſet caritura, ſed ut tuam
pientiam virtutem & authoritatem etiam illa intueretur & ad poſteros
anſmittere ſciret. Lætare igitur VIBURGUM dicendo, veniſti tandem,
t deſideratus votis, tanto expectatus deſiderio, veniſti tandem, Reve-
ndiſſime Epiſcope; Muſasq; noſtras, non unis nominibus, nec ſimplici
xu Tuas in ipſarum ſede reviſendo, caloremq; torpentibus reddendo.
uic igitur mirum, ſi tam benignum ſidus æternum fulgere cupimus. En
antam gaudendi materiam, quam uberes gratulandi cauſas? ô felices,
i vel docendi cum fide, vel diſcendo cum profectu voluntati Tuæ ob-
qvuntur! Felicem & ego hunc denuncio diem, quo ad Sacram Epiſco-
tus ſedem in VIBURGENSI Civitate aſcendis! Felicem lætitiam Feli-
a & jure meritoq; concepta gaudia! Nihil enim optatius nihil glorioſius
uiq; beatius & Tibi & Eccleſijs VIBURGENSIBUS contingere potuit.
quidem eo nomine; nam ad majorem gloriam aſcendere vix deſide-
Illis verò, qui te Authore tam religioſo; doctrinæ cæremonia-
crarum tam perito ac conſtanti poſt hac gaudebunt Antiſtite. I
c Patrone bonis avibus! I Ampliſſime Mecænas pede fauſto! &
m Dei, CAROLIq; nutu Spartam nactus es qua polles pietate,
de exorna! Deus Tibi vitam & annos quam diutiſſime
Te conſervet! Salve Patrone! Salve Mecænas! Salve
piſcope! Faxit Deus T. O. M. ut omnia benè & fe-
t Te quam diutiſſime Eccleſia retineat & Clien-
eus ut & mihi tuorum deditiſſimo quam diuti-
a mortalium hæc commercia relinquas quam
valde & admodum ſerò! Vale & Fave.

Tuo Obſervantiſſimo Clientulo

Johanni Johannis Gråå

Fenno Nylando.